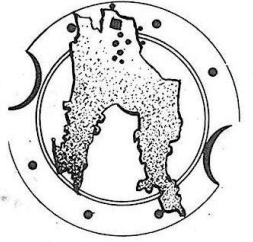

Βασαράς: Ιερά Μονή Αγίων Αναργύρων.

Καρυές

Η ΔΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ● ΕΤΟΣ 2ο ● ΦΥΛΛΟ 8ο ● ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1987-ΓΕΝΑΡΗΣ 1988 ● ΒΟΥΤΣΙΝΑ 87 ● ΧΟΛΑΡΓΟΣ 15561

Ευχές του Νομάρχη Αριστείδη Νιζάμη για τις γιορτές των Χριστουγέννων και του νέου έτους

«Σε λίγες μέρες πλησιάζουν οι γιορτές των Χριστουγέννων και του νέου έτους.

Πριν λίγες μέρες, ένα χαρμόσυνο άγγελμα ειρήνης αγκάλιασε την ανθρωπότητα ολόκληρη κι αναπτέρωσε τις ελπίδες των ανθρώπων για παγκόσμια συναδέλφωση και δημιουργικότητα.

Με τις ευκαιρίες αυτές κι επειδή το βασικό μήνυμα των εορτών που έρχονται είναι η ΕΙΡΗΝΗ, στέλνω σε όλους τους κατοίκους του Νομού μας και στους απανταχού Λάκωνες θερμές κι ολόψυχες ευχές για προσωπική και οικογενειακή υγεία κι ευτυχία κι εκφράζω την ελπίδα για επίτευξη του διεθνούς αφοπλισμού και της παγκόσμιας ειρήνης, ενώνοντας τις ευχές και τις προσδοκίες μου με τις δικές τους».

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ
Αριστείδης Νιζάμης

Τις ίδιες ευχές και ελπίδες εκφράζει η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ και στέλνει σε όλους τους αναγνώστες της χαιρετισμό αγάπης και εύχεται για το 1988 υγεία, χαρά, προκοπή σε όλους και εκπλήρωση κάθε επιθυμίας που έχει ο καθένας μας στο νου και στην καρδιά του.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ Μονεμβασίας και Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Χριστιανοί μου αγαπητοί,
Και σεις και εγώ στεκόμαστε, τούτη την άγια νύχτα, μπροστά στο πιο μεγάλο γεγονός της ανθρώπινης ιστορίας.

Βλέπουμε με έκπληξη δικαιολογημένη να ντύνεται ο άγιος και άφθαρτος Θεός την ξεπεσμένη και φθαρτή δική μας σάρκα, για να φορέσει και σε μας την Θεοϋφανητή και ένδοξη στολή της αθαρσίας. Κατεβαίνει στην ταλαίπωρη και κατασκότεινη γη μας, που τόσο την κακοποιήσαμε, για να την μεταβάλει σε ουρανό πολύφωτο. Γίνεται άνθρωπος Εκείνος για να κάνει τον άνθρωπο Θεό και να τον επαναφέρει στην πρώτη του θέση, από όπου άφρονα ξέπεσε.

Μπαίνει στα μονοπάτια της ιστορίας για ν' αλλάξει την μορφή του κόσμου και να κοσμήσει τα ήθη των ανθρώπων με την Χάρη Του. Έρχεται στη γη για να προσφέρει πλούσια την αγάπη Του και την ειρήνη, που τόσο μας χρειάζεται και που γι' αυτό την λαχταράμε.

Η απόθμην αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο εκφράζεται σήμερα κατά τον πιο αξιοθαύμαστο τρόπο. Έτσι ο άνθρωπος αποκτά άπειρη αξία αφού για χάρη του ανοίγει ο ουρανός και ο δρόμος που οδηγεί στη θέωση. Τα Χριστούγεννα δεν γεννιέται μόνο ο Χριστός, αλλά αναγεννιέται και ο άνθρωπος.

Και ήλθε το πλήρωμα του χρόνου τότε, που τα πνευματικά μάτια των ανθρώπων είχαν κουραστεί να περιμένουν την αυγή της καινούργιας ημέρας. Ήλθε τότε που οι φωνές είχαν ωριμάσει μέσα στην εξορία τους, τότε που οι δίκαιοι είχαν με όλη την δύναμή τους φωνάξει στον Ύψιστο: «Εξπάστειλον το Φως Σου». Τότε ακριβώς ήλθε στη γη ο Κύριός μας, ο Ελευθερωτής μας και Λυτρωτής μας. Αυτός που είναι για τον καθένα μας το Φως, η Οδός, η Αλήθεια και η Ζωή.

Λοιπόν, «Ευφραίνεσθε δίκαιοι, Ουρανοί αγαλλιάσθε. Σκηρτίσατε τα όρη Χριστού Γεννηθέντος».

Με αυτές τις σκέψεις, εγκάρδια χαιρετώ τον Ιερό Κλήρο, τον ευσεβή λαό της Μητροπόλεώς μας και τους αγαπητούς μας Αποδήμους και σ' όλους με όλη μου την ψυχική εύχρημα υγεία, χαρά, ειρήνη και κάθε θεία ευλογία που έχει αφηρηθεί της την Φάνη που ταπεινά γεννήθηκε ο Χριστός.

Ευχέτης όλων προς τον Γεννηθέντα Χριστό
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Μονεμβασίας και Σπάρτης Ευστάθιος

Ειρηνικό Χαρούμενο Ευτυχισμένο 1988

Αδελφές πόλεις η Σπάρτη και το Μπράνσγουικ Μελβούρνης - Αυστραλίας

Με σκοπό να συμβάλουν στην επίτευξη της παγκόσμιας ειρμερίας και ειρήνης, αλλά και με άμεσο στόχο την πραγματοποίηση πολιτιστικών, εκπαιδευτικών, τουριστικών και αθλητικών ανταλλαγών, οι δήμαρχοι της Σπάρτης και του Μπράνσγουικ Μελβούρνης υπέγραψαν αυτές τις μέρες, στο Δημαρχιακό Μέγαρο της Σπάρτης, το πρωτόκολλο συμφωνίας για την αδελφοποίηση των δυο πόλεων.

Από τους 40.000 κατοίκους του δήμου Μπράνσγουικ, οι 30.000 είναι μετανάστες ή παιδιά μεταναστών. Στο δήμο αυτό κατοικούν οι περισσότεροι Λάκωνες της Μελβούρνης, στην οποία υπολογίζεται ότι ζουν 300.000 Έλληνες.

Στη φωτογραφία, ο δήμαρχος του Μπράνσγουικ κ. Coillin Hall και ο δήμαρχος της Σπάρτης Δημοσθένης Μαπάλας, ανταλλάσσουν αναμνηστικές πλακέτες κατά την τελετή. Στο βάθος, δημοτικοί σύμβουλοι και Αυστραλοί της Δμελούς αντιπροσωπείας που φιλοξενήθηκε στη Σπάρτη.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΑ ΜΠΟΤΣΙΚΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Του Γιωργ. Δ. Γκλέκα

Παραμονές Αη-Βασιλιού, γίνονται στη γειτονιά μου, στο Χολαργό, λαϊκή αγορά, όπου παρατήρησα σ' ένα καροτσάκι να πουλάνε μποτσίκια.

Το φυτό έχει μεγάλο βολβό, ψιλά ριζίδια και φύλλα πράσινα, χονδρά, λοχσοειδή. Μοιάζει με το κρεμμύδι, γι' αυτό συχνά ακούς στα χωριά μας:

— Μωρ' τούτα τα κρεμμύδια γινήκαν σα μποτσίκια. Το φυτό αυτό είναι αυτοφυές σε όλη την Ελλάδα στα άγωνα και ακαλλιέργητα εδάφη και έχει διάφορες ονομασίες «ασκέλα», «ασκελετούρα», «σκυλοκρέμυδο», «μποτσίκι», κ.ά.

Τους θερινούς μήνες βγάζει ένα ψηλό βλαστάρι με άσπρα ανθάκια που αργότερα μπουρμπουτσιελιάζουν. Στα χωριά μας πολλούς ανθρώπους κοτούς και χοντρούς τους παρομοιάζουν με μποτσίκια και έτσι βγήκε το παρατσούκλι, που με τα

χρόνια έγινε επίθετο, ο Μπότσι-κας.

Επειδή το μποτσίκι διατηρεί τα πράσινα φύλλα του χειμώνα -καλοκαίρι, σ' αυτό και στον «αμάραντο» είδε ο άνθρωπος την κρυφή επιθυμία του για την αιώνια νεότητα, τη θαλερότητα της αιώνιας δροσιάς, γι' αυτό στη Λακεδαίμονα, στα παλιότερα χρόνια τοποθετούσαν στα μαντριά ένα μποτσίκι, για νάχει η σπάνη τη δροσιά του και να είναι πάντα γαλάρια.

Την αιώνια νεότητα του μποτσικιού οι Έλληνες τη συνδέσανε με την ιστορία και το θρόνο του Μ. Αλεξάνδρου: Όταν ο Μ. Αλέξανδρος κυριέψεν τον κόσμο, θέλησε να γίνει αθάνατος και ρωτώντας έμαθε ότι σε κάποιον άγριο τόπο της Ασίας έβγαίνει ένα νερό, που όποιος τόνιπε θα γινόταν αθάνατος. Με πολλούς κόπους το βρήκε, τόφερε στο παλάτι και έπεσε

να ξεκουραστεί, αλλά τον πήρε ο ύπνος.

Η αδερφή του, η Γοργόνα, μη ξέροντας την αξία του νερού, το έχυσε έξω στην αυλή, πάνω σ' ένα μποτσίκι, που από τότε αξιώθηκε της αιώνιας νεότητας και πρασινίζει όλο το χρόνο, ακόμη κι όταν ξεραίνονται όλα τα χορτάρια της γης.

Και μαντικά χαρίσματα αποδίδει ο λαός μας στα μποτσίκια: Παίρνουν δύο βλαστάρια από δύο γειτονικά μποτσίκια και τα λυγίζουν αντικρουστά, μέχρι να διασταυρωθούν και να πάρουν οριζόντια θέση, τα δένουν μαζί σφιχτά με μια θηλειά. Αν σε λίγες ημέρες οι κορυφές των βλασταριών σηκωθούν και τραβήξουν προς τα πάνω, είναι καλό σημάδι.

Τα μποτσίκια σχεδόν πάντα καλοκαρδίζουν τους ανθρώπους, γιατί οι χυμοί συγκεντρώνονται στην άκρη του βλαστού,

τον δυναμώνουν και του δίνουν την όρθια ανάπτυξή του.

Με τη σκέψη μου γεμάτη εγκόνες από τη ζωή του Έλληνα αγρότη, που είναι ο κυριότερος δημιουργός των Ελληνικών μας παραδόσεων, πλησίασα στο καρτόσι που πουλούσαν τα μποτσίκια και ρώτησα γιατί τα αγοράζει ο κόσμος.

—Για το καλό, μου είπαν, για τα σπύια, για τα μαγαζιά, για τους ανθρώπους.

Πήρα κι εγώ ένα, τυλιγμένο σε ασημόχαρτο και τόφερα στο σπύι μου «για το καλό του χρόνου που ερχόταν» και σκέφτηκα τα μαντριά με τα μποτσίκια, που τα έφεραν σαν ανάμνηση μαζί τους οι άνθρωποι του βουνού και του κάμπου, όταν ήρθαν στην Αθήνα και έγιναν πρωτευουσιάνοι.

Χολαργός
Γενάρης 1973

ΗΜΕΡΑ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Στις 22 Νοεμβρίου 1987 έγινε ο εορτασμός της Εθνικής Αντίστασης και επιμνημόνευση δέηση για τους 118 εκτελεσθέντες στο Μονοδένδρι από τα στρατεύματα κατοχής.

Ο Αραχοβίτης ποιητής κ. Πάνος Βουκιδής αφιερώνει το ποίημά του στα 118 θύματα της Γερμανικής θηριωδίας και υμνεί το θάρρος και την αξιοπρέπεια με την οποία αντιμετώπισαν το θάνατο.

ΥΜΝΟΣ ΣΤΟΥΣ 118 ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ

Εδώ σε τούτο το βουνό ψηλά στο Μονοδένδρι που το χειμώνα ο βοριάς άγρια το ανεμοδέρνει, εδώ στα χρόνια της σκλαβιάς, στα πράσινα πουρνάρια θανατωθήκαν ένδοξα Σπαρτιάτες παλικάρια.

Όλοι θυσιαστήκανε για τη γλυκιά πατρίδα και πέσανε σαν γνήσια παιδιά του Λεωνίδα. Σ' αυτούς δεν πρέπει κλάματα, σκορπίστε τους λουλούδια, τραγούδια πρέπει λεβεντιάς της λευτεριάς τραγούδια.

Στήστε τη γαλανόλευκη ψηλά να κυματίζει και στους διαβάτες που περνούν αιώνια να θυμίζει, πως η Ελλάδα η όμορφη η αιματοβαμμένη μπορεί να δοκιμάζεται, ποτέ της δεν πεθαίνει!

Πάνος Βουκιδής

